

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

3/2013

Vydává Obecní úřad Louňovice • září 2013

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Září je doba, kdy se pomalu vracíme z letní rozvolněné pohody do zářijového pravidelného režimu. Na podzim se také budou konat akce, na které jste již zvyklí. Více se dozvíte uvnitř zpravodaje.

Chtěl bych Vás ale také upozornit na problémy v oblasti dopravy, které mohou nám všem znepříjemňovat život v naší obci.

Z důvodu stále většího dopravního zatížení místních komunikací bych rád připomněl dodržování několika pravidel. Na místních komunikacích platí na křižovatkách pravidlo přednosti v jízdě pro vozidla přijíždějící zprava. Také skoro v celé obci je zóna s omezenou rychlostí 30 km/h. Je pravda, že dopravní značení má některé nedostatky, ty budou ve spolupráci s Policií ČR a odborem dopravy MěÚ v Říčanech v brzké době odstraněny. Rovněž se množí případy, kdy si někteří řidiči pletou místní komunikace s autodráhou a nechávají své nezletilé děti či

vnuky řídit motorová vozidla, ať už samostatně, nebo si je posadí před sebe na sedadlo řidiče.

Prosím proto o ohleduplnější jízdu po místních komunikacích. Nedodržováním pravidel silničního provozu ohrožujete nejen ostatní účastníky silničního provozu, ale i sebe. A prevence je určitě lepší než represe.

Poučte také své děti o pravidlech pohybu po silnicích (nejen) v obci. Hustota provozu je poměrně vysoká a většina ulic už nemůže sloužit jako hřiště, jako tomu bývalo ještě před patnácti lety.

Na závěr mi dovolu pográtulovat TJ Slavia Louňovice k největšímu úspěchu v její šestaosmdesátileté historii. „A“ mužstvo dospělých postoupilo z krajského přeboru do divize, čtvrté nejvyšší soutěže v republice. Našimi soupeři jsou tak mužstva z celých Čech, nejen ze Středočeského kraje. Naše fotbalisty můžete přijít podpořit nejen na louňovické hřiště, ale můžete se připojit i ke společnému výjezdu autobusem na stadiony soupeřů.

Přeji Vám příjemné podzimní období.

Josef Řehák – Váš starosta

TJ SLAVIA LOUŇOVICE, „A“ TÝM SOUTĚŽNÍHO ROČNÍKU 2012/2013

– MUŽSTVO, KTERÉ SE ZASLOUŽILO O HISTORICKÝ POSTUP DO DIVIZE

horní řada zleva: Jan Sus, Petr Císař, Petr Nykl, Jakub Běhounek, Tomáš Marc, Michael Zelenka,

Štěpán Böhm, Jaroslav Kroh, Jakub Brhlík, Kamil Zelenka, Josef Řehák, Stanislav Kurel

dolní řada zleva: Petr Novotný, Jan Šubík, Josef Marc, Miroslav Beran, Patrik Císař, Petr Šusta,

Zdeněk Lískovec, Jan Sirový, Ondřej Kolísek, Vasil Boev, Jan Henc

ležící zleva: Michal Janocsko, Ondřej Michálek

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 11.5.2013 do 6.9.2013

- Zastupitelé projednali a schválili **Závěrečný účet obce za rok 2012** bez výhrad.
- Zastupitelé odsouhlasili účetní závěrku obce Louňovice za období od 1. 1. do 31. 12. 2012.
- Zastupitelé vzali na vědomí Závěrečný účet svazku obcí Region Jih za rok 2012.
- Zastupitelé vzali na vědomí dopis Města Říčany o vypovězení *Dohody o společném školském obvodu za účelem zajištění plnění povinné školní docházky*. Smlouva končí 31. 8. 2014. Po tomto datu nemusí základní školy v Říčanech přijímat žáky z jiných obcí.
- Zastupitelé se zabývali a odsouhlasili připravenost finančně se podílet na první fázi projektové dokumentace přístavby Základní školy Mukařov.
- Zastupitelé odsouhlasili příspěvek na Den dětí v Základní škole Mukařov a odměnu odstupující ředitelce Mateřské školy Louňovice.
- Zastupitelé také rozhodli o poskytnutí finančního příspěvku obcím postiženým povodněmi: obci Husinec (okr. Praha-východ) 100.000,- Kč, obci Klášterní Skalice (okres Kolín) 30.000,- Kč.
- Zastupitelé rozhodli, že u regulačního plánu lokality „Y“ došlo v zadání ke změně bodu i), který stanovuje, která rozhodnutí regulační plán nahradí. Změna zní: i) regulační plán nebude nahrazovat žádná územní rozhodnutí.
- Zastupitelé projednali se zhotovitelem úpravu nesrovnalostí návrhu zadání nového Územního plánu Louňovice.
- Zastupitelé vzali na vědomí oznámení MAS Říčansko, že žádost o poskytnutí dotace na rozšíření veřejného osvětlení v ulici K Poštoлке, Na Dolách a ulice Srbínská (předpokládané náklady cca 1 mil. korun, dotace 495 tis.) byla administrována bez závad. Dotace však přidělena nebyla – hodně projektů a málo peněz
- Zastupitelé odsouhlasili opravu elektroinstalace a zhotovení podhledu ze sádkartonu v obecní budově č.p. 1 – Minimarket.
- Zastupitelé odsouhlasili několik dohod o poskytnutí finančního příspěvku na rozvoj infrastruktury a smluv o spolupráci mezi obcí a majiteli nemovitostí.
- Zastupitelé byli seznámeni s peticí majitelů nemovitostí v ulici V Luhu ohledně stavu komunikace a návrhu dopravních opatření – vzhledem k tomu, že v ulici V Luhu je veřejně přístupná místní komunika-

ce, tak zde nebudou instalována jiná dopravní opatření (např. dopravní značky – slepá ulice, omezení rychlosti na 20 km/hod., nebo závora či příčné prahy), než jsou na obdobných místních komunikacích.

- Zastupitelé byli seznámeni s návrhem na předání vodovodu, splaškové kanalizace, komunikace a chodníku do majetku obce v lokalitě Pod Poštoлке a rozhodli, že s ohledem na neukončený soudní spor ve věci plnění plánovací smlouvy není obec připravena z hmotné právních důvodů k převzetí předmětné infrastruktury do svého vlastnictví.

- Zastupitelé projednávali se spoluvlastníky dotčených pozemků navržené řešení pozemkového uspořádání v lokalitě Ječniště (pozemky naproti hřbitovu) – dohoda zatím uzavřena nebyla.

- Zastupitelé vzali na vědomí, že obecní úřad přijal nového zaměstnance na údržbu v obci.

- Zastupitelé se zabývali údržbou a opravami komunikací (Louňovičky, ulice Obecní, Za Hřištěm, V Luhu, Pod Školku, U Hřbitova).

- Zastupitelé se také zabývali několika žádostmi o prominutí či vrácení poplatku za komunální odpad. Všechny žádosti byly zamítnuty.

Za OÚ Louňovice – Dana Kodejšová

OBECNÍ ÚŘAD LOUŇOVICE
SRDEČNĚ ZVE VŠECHNY OBČANY NA

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

**zastupitelstva obce Louňovice
v pátek 1. listopadu 2013 v 18 hodin
v sále hotelu „U sv. Huberta“ v Louňovicích**

Program:

**informace o činnosti zastupitelstva obce,
o novém Územním plánu Louňovice,
různé, diskuze**

DŮLEŽITÁ INFORMACE:

**odpočty stavů domovních vodoměrů
budou provedeny na začátku prosince
2013. Prosíme o spolupráci.**

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČR

V pátek 25. října 2013 od 14 do 22 hodin a v sobotu 26. října 2013 od 8 do 14 hodin se uskuteční předčasné volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Voličem do Poslanecké sněmovny je státní občan České republiky, který alespoň druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let. Do Poslanecké sněmovny nevolí cizí státní příslušníci. V případě, že si volič požádá o voličský průkaz (osobně, popř. v listinné podobě s úředně ověřeným podpisem na žádosti nebo v elektronické podobě s uznávaným elektronickým podpisem voliče nebo v elektronické podobě zasláným prostřednictvím datové schránky voliče), obdrží voličský průkaz nejdříve 15 dní před konáním voleb, tj. 10. října 2013.

Volební místností v Louňovicích bude zasedací místnost Obecního úřadu Louňovice. Volební lístky najdete ve svých poštovních schránkách nejpozději jeden den před volbami. Informace k volbám najdete na webových stránkách: <http://www.mvcr.cz/volby.aspx>, nebo také na www.lounovice.cz.

Dana Kodejšová

ELEKTRONICKÁ AUKE V LOUŇOVICÍCH

V srpnu se uskutečnila historicky první elektronická aukce na dodávky energií pro občany Louňovic a okolí. Úspěšná akce, která občanům obce předpokládá ušetřit celkem za dva roky 1.425.809,- Kč a přinesla průměrnou úsporu 30,43 % na elektřině a 29,56 % na zemním plynu, vyvolala neuvěřitelný zájem o e-aukci u samotných občanů, ale i v sítkách obcí a měst v celé republice. PŘÍKLAD DALŠÍCH MĚST ZAPOJENÝCH V PROJEKTU: <http://www.ecentre.cz/novinky>

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Pamětníky je třeba omladit

Tradičně jsme se sešli 8. června 2013 v restauraci U Henců na besedě pamětníků, která byla oživena pěkně připravenou přednáškou Oty Krutského z dávné historie louňovických pastýřů a poseláků a ochotnického divadla. Ukázalo se, že tak daleko většině z nás naše paměť nesáhá a z toho vyplývá, jak je důležité zachycovat a archivovat zajímavé události v reálném čase, nebo v době, kdy jsou ještě v živé paměti, aby další pamětníci třeba za 40 let nebyli ve

stejně situaci, jako jsme my dnes. Současné technické prostředky – počítače, fotoaparáty, kamery apod. poskytují nepřeberné možnosti jak zajímavé události zachytit, zpracovat a uchovat.

Závěrem řečeno sportovní terminologií získala v letošním roce v kategorii paměť první místo Hana Matyssová, která s jistotou poznala na dobových fotkách téměř všechny ochotníky.

Pavel Čadil

Dětský den stál za to

O 14 dní odložený dětský den stál za to. Malých dětí přišlo v doprovodu rodičů v sobotu 15. června odpoledne na hřiště O.S.Sportklub do Louňovicek opravdu hodně. Na různých lákavých sportovních disciplínách,

si vyzkoušely svoji šikovnost a posílily fyzickou kondici. Tradičně byl nejvíce obležený skákací hrad. Oproti minulým rokům přibýly nové disciplíny, a to sprint, dribling, skákání přes švihadlo, kliky, hod

do dálky, skok do dálky a jiné. Větších dětí, pravda, tolik nepřišlo a museli jsme je trochu postrčit, aby se zúčastnily. Ale nakonec třeba třináctiletý Dominik zvládl všechny disciplíny i v pantoflích, včetně sprintu na 60 m. Potom se i dalším tato stanoviště zalíbila a zkoušeli svůj um třeba i opakovaně. Je dobře, že jsme dětem rozšířili dětský den o nové sportovní zkušenosti. Některé děti totiž nevěděly jak se skáče přes švihadlo a pro další byly novinkou kliky. Asi nejatraktivnější se stal hod do dálky kriketovým míčkem. Našli se i odvážlivci mezi rodiči, kteří si vyzkoušeli, že není vůbec jednoduché dělat 2 minuty kliky, nebo stejnou dobu skákat přes švihadlo.

Ráda bych poděkovala všem rodičům a sousedům, kteří pomohli při pořádání dětského dne, nebo nabídli svou pomoc na příště.

Na závěr bychom Vás všechny (děti i rodiče) chtěli pozvat na soutěže z desetiboje podle *Romana Šebr-*

leho a Romana Změlíka, kde budete mít možnost si zasportovat a vyzkoušet zmíněné disciplíny. Termín bude upřesněn.
Božena a Ivan Petruželovi

Děti se sešly k malování

Takové setkání na konci prázdnin není vůbec marné. V sobotu 31. srpna 2013 se odpoledne na kruháčku v ulici K Horní návsi sešly děti k malování na návsi a během chvilky stačily křídami pokreslit krásnými obrázky nejen asfalt kolem laviček, ale závodnickou dráhu protáhly až ke Svojetické ulici. Projíždění namalované dráhy nebralo konce a absolvovat jsme ji museli i my dospělí. Počasí nám přálo, jen je trochu škoda, že do rána déšť na uměleckých dílech napáchal nenapravitelné škody. Tak je máme alespoň vyfotografované.

Marie Boudová

PŘIPRAVUJE SE

POSVÍCENSKÁ ZÁBAVA

*v sobotu 19. října 2013 ve 20 hodin
U sv. Huberta*

BĚH VODĚRADSKÝMI BUČINAMI

*v sobotu 12. října 2013, start v 10 hodin
u hřiště TJ Slavia*

TURNAJ PÉTANGUE

*v pondělí 28. října 2013 ve 14 hodin
na hřišti O.S. Sportklub*

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

*v sobotu 2. listopadu 2013 v 18 hodin
z Horní návsi*

CESTY KAMENE

*náhrobky na Černokostelecku v neděli
3. listopadu 2013 v 16 hodin v salonku
restaurace U Henců*

VÝROBA DRAKŮ

*v neděli 10. listopadu 2013 po obědě
v hotelu U sv. Huberta*

POUŠTĚNÍ DRAKŮ

*v neděli 10. listopadu 2013 odpoledne
na hřišti TJ Slavia*

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

1. prosince 2013 v 17 hodin na Horní návsi

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

*v sobotu 7. prosince 2013 v 16.30 hodin
v hotelu U sv. Huberta*

VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ

*v sobotu 21. prosince 2013 v 17.30 pod
Zvoničkou*

VÁNOČNÍ KONCERT V MUKAŘOVSKÉM KOSTELE

*prosinec
– termín bude upřesněn*

VÁNOČNÍ TENISÁK

*prosinec
– termín bude upřesněn*

Mateřská škola má novou ředitelku

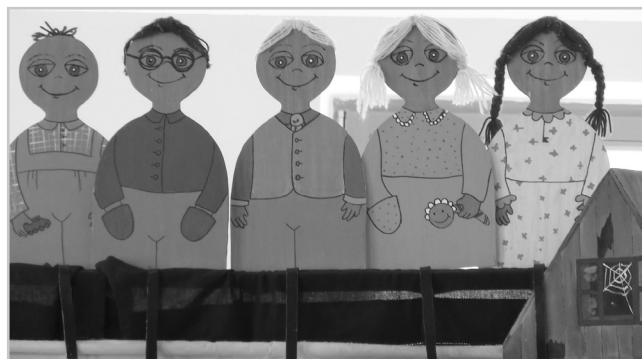
Vážení spoluobčané, dovoluji mi, abych vás pozdravila jménem Mateřské školy v Louňovicích. Jmenuji se Marie Exnerová a od 1.8.2013 jsem nastoupila do funkce ředitelky MŠ. Práce s dětmi mě provází na každém kroku. Vystudovala jsem Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, obor učitelství pro 1. stupeň ZŠ, specializace anglický jazyk a hudební výchova. Rok jsem působila jako učitelka na Základní škole Podhář a následně pak 3 roky v Praze na Základní škole K Milíčovu. Ke konci mateřské dovolené jsem uvažovala o možnosti nastoupit do zaměstnání v některé z okolních základních škol a do toho mi přišla nabídka pracovního uplatnění v místní mateřské škole. Chvilí mi trvalo, než jsem se v novém prostředí plně zorientovala a pochopila, že malé děti nejsou schopny udržet po delší dobu pozornost a oproti školním dětem potřebují neustálou kontrolu a střídání činností. Teď je to můj druhý domov, někdy i včetně oslovení „mami“ nebo „babi“. Měla jsem obrovské štěstí, že jsem se mohla poznat a pracovat s paní ředitelkou Mirkou Čadilovou, která mi pomáhala v chápání zákonitostí dětské psychiky a svým lidským přístupem a poctivou prací mě dovedla až sem. Tímto ji zdravím a ještě jednou za vše děkuji.

Mateřská škola prošla v období prázdnin rozmanitými úpravami, včetně malování. V prostorách šatny pro zaměstnance a skladu potravin byl instalován

nový dřevěný nábytek, zhotovený na míru. V souvislosti se zavážením školky větším počtem dodavatelů, vyvstala také potřeba zakoupit další chladicí zařízení. Pracovalo se i na zvelebování areálu školní zahrady.

V měsíci srpnu jsme mezi sebe přivítaly 3 nové zaměstnankyně: paní Janu Loidlovou (vedoucí školní kuchyně), paní Marii Danielovou (školnicí) a paní Bc. Blanku Láznickovou (učitelku ve třídě Rybiček).

Děti mají blízký vztah ke zvířátkům, proto jsme se rozhodly, že jim v průběhu nového školního roku obstaráme do jedné třídy rybičky a do druhé želvičky. Od toho jsme pak odvodily nové názvy tříd. Zpočátku očekávám úsměvné situace – zažité označení třídy „Červený a Modrý míček“ nám z paměti nikdo ze dne na den nevymaže. Třídu malých Rybiček povedou paní

učitelky Blanka Lázničková a Dana Řeháková. Předškoláci, třída Želviček, se budou vzdělávat se mnou.

V odpoledních hodinách mají děti možnost navštěvovat rozmanité kroužky – jejich seznam je vyvěšen na nástěnce v MŠ. Z mého pohledu je určitě zajímavý nový kroužek Logopedie. Angličtina bude zařazena do běžné výuky. Provoz mateřské školy byl prodloužen do půl páté.

Další informace ze života v mateřské škole můžete najít na našich webových stránkách: www.ms-lounovice.cz

Na závěr bych chtěla poděkovat panu starostovi Ing. Josefu Řehákovi a paní Daně Kodejšové za dosavadní příjemnou spolupráci a ochotu pomoci.

Pohodové vykročení do nového školního roku přeje
Mgr. Marie Exnerová

Zprávy z knihovny

Prázdniny jsou za námi. Dny klidu, volna a pohody jsou pryč. Sluníčko nám letos pěkně zatopilo. Venku na zahradě se moc pracovat nedalo. Přesto horké počasí neodradilo 94 čtenářů, ti si v knihovně vypůjčili celkem 384 knih na dovolenou k vodě, nebo do stínu slunečníku.

V době mé dovolené knihy čtenářům půjčovala a doporučovala paní Lída Krchová. Vše zvládla bez moderní techniky – počítače, jen s tužkou v ruce a kous-

kem papíru. Mokrát jí děkuji za její ochotu a pomoc.

Koncem září začne v knihovně výtvarná dílnička s Hankou. Pozor, bude **ve čtvrtek od 16.30 do 17.30 hodin**, přesné datum a čas se dozvíte z plakátu na vývěsce nebo na webových stránkách obce. Výpůjční doba v knihovně zůstává beze změny každý pátek od 16 do 18 hodin.

*Na setkání s vámi se těší knihovnice
Marie Danielová*

Smrk před obecním úřadem usychá

Mnozí z Vás si povšimli, že smrk před bodovou OÚ chřadne a usychají mu větve. Již v závěru loňského roku se objevily první příznaky, že zdravotní stav stromu není dobrý. A v druhé půlce května se na kmenu začala částečně odlupovat kůra a usychat první větve.

Důvod je prostý: strom byl napaden kůrovcem, konkrétně lýkohubem smrkovým. Jedná se o největšího evropského kůrovce o velikosti 5–7 mm. Brouk napadá od května do září smrky ve věku 40–80 (našemu je cca 65 let). Samička vyhlodá pod kůrou chodbu a naklade vajíčka. Vylíhlé larvy hlodají okolní vrstvy lýka a kůry. Tím přetínají vodivá pletiva. Při intenziv-

nějším náletu může dojít až k odumření stromu. Nejde určit, zdali se kůrovec namnožil přímo na našem smrku, či si někdo v okolí přivezl napadené dříví na topení a z něho kůrovec přeletěl na strom. Žádná obrana proti tomu není. V lese se takto napadené stromy ihned kácí. V našem případě však dáme stromu ještě šanci. Při větším suchu jsme ho zalévali, aby měl dost vody a mohl se sám bránit tím, že brouka zalije pryskyřicí.

Uvidíme, jak to dopadne. Každopádně smrk bude, jako každoročně před Vánocemi, ozdoben. Prognóza však není vůbec příznivá.

Josef Řehák

PŘÍSTAVBA ZÁKLADNÍ ŠKOLY MUKAŘOV je navržena

Začátek školního roku 2013/2014 je tady. Do Základní školy Mukařov nastoupili prvňáčci v plném počtu do tří prvních tříd a kapacita školy přestává dostačovat.

Obec Mukařov ve spolupráci s okolními obcemi, ze kterých docházejí děti do mukařovské školy, rozhodla o realizaci přístavby budovy školy pro zajištění rozšíření její kapacity.

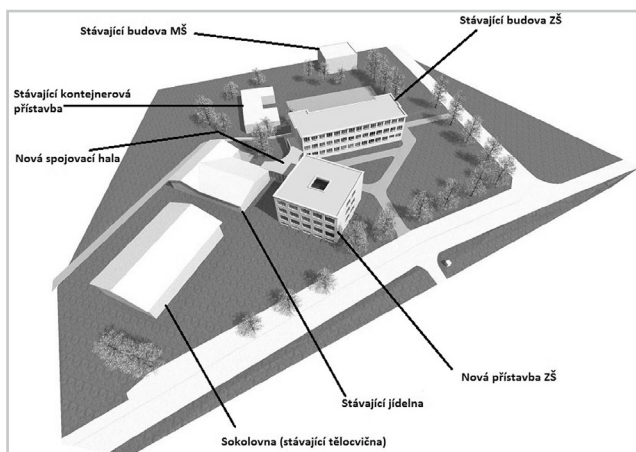
Přístavba je navržena na půdorysu čtverce o třech nadzemních

podlažích s polozapuštěným suterénem, zakončená plochou střechou. Spojovací prosklenou halou

osobitého půdorysu bude propojena s jídelnou a stávajícím objektem školy.

Novostavba objektu rozšíří kapacitu základní školy o 240 žáků a bude zde 8 kmenových tříd po 30 žácích a 4 speciální učebny. V suterénu budovy šatny žáků a sklady.

Připravena je kompletní projektová dokumentace

a na Stavebním úřadě MěÚ Říčany se vyřizuje stavební povolení. Následovat by mělo výběrové řízení na zhotovitele stavby a vlastní výstavba. Nejtěžším úkolem bude zajištění financování, jedná se o investici cca 41 milionů Kč. Ve Středo-

českém kraji je situace s kapacitami škol kritická a vláda se zajištěním financování na podporu školství zabývá. Tak si držíme palce.

Podle projektové dokumentace a ve spolupráci s OÚ Mukařov zpracovala Marie Boudová

SPORT

TJ SLAVIA LOUŇOVICE

FOTBALOVÝ ROČNÍK 2012/2013 SE ZAPÍŠE DO DĚJIN LOUŇOVICKÉ KOPANÉ

Vážení sportovní přátelé, dovoluji vám informovat o novinkách v našem klubu. Fotbalový ročník 2012/2013 se zapíše do dějin louňovické kopané. Naše „A“ mužstvo vyhrálo s velkým náskokem Krajský přebor Středočeského kraje. Proběhly velkolepé oslavy, ale bylo třeba rozhodnout, zda Slavie využije svého práva vítěze a postoupí do divize. Po zvážení všech pro a proti došlo vedení klubu k rozhodnutí postoupit. Na prvním místě jsme obsadili pozici trenéra „A“ mužstva. Týmu se ujal pan Karel Jeřábek, který je velmi zkušený v těchto vodách, trénoval jak v divizi, tak v ČFL. Došlo také k obměně kádru, a zejména došlo z důvodu havarijního stavu k rekonstrukci kabin. Bylo nutné zhotovit nové sprchy pro hráče i pro rozhodčí, což se povedlo do začátku ročníku. Zároveň byla vybudována nová kabina pro hostující týmy, také v rekordním čase. Jistě jste si všimli, jak se výrazně zlepšilo hřiště. Zprovoznilo se kropení, které teď funguje bezchybně, koupili jsme nové pojezdové kačeny, za jednu z branek byl postaven nový lapač míčů, protože ten starý byl již příliš zrezavělý a z bezpečnostních důvodů musel být stržen. Opravdu jsme se o letní přestávce nezastavili.

Nový ročník 2013/2014 začal a všichni jsme zvědaví, jak si naši kluci povedou v divizi. Po 5. kole je tým na devátém místě, jednou vyhrál, jednou prohrál a třikrát remizoval, což dohromady přineslo 6 bodů. Na nováčka soutěže je to velmi dobré. Všechny informace můžete sledovat na webových stránkách Slavie – www.slavia.lounovice.net.

Naše „béčko“ se připravovalo sporadicky. Bylo třeba vyřešit otázku, kdo tým povede, a poté sehnat hráče. Vše se povedlo a „B“ tým opět hraje III. třídu. Mužstvo, vedené zkušeným triem Novotný, Lískovec, Mrázek, před sezónou odehrálo turnaj ve Struhařově, za účasti domácích a Ondřejova. Ondřejov jsme porazili 2:0, se Struhařovem remizovali 3:3, což stačilo k celkovému prvenství.

Druhý turnaj na Vyžlovce byl další zkouškou před sezónou: Louňovice–Stříbrná Skalice 1:5, zápas o třetí místo Louňovice–Pacov 5:1. Mistrovské zápasy už také začaly, máme 5 bodů za jednu výhru a dvě remízy.

Stará garda pokračuje v Posázavské lize a začala ve velkém stylu, když na domácím hřišti porazila Jevany 4:1 a poté Ondřejov 5:2.

Mládež v Louňovicích, to je velká paráda! Družstva se neustále rozrůstají a máme velkou radost, že se noví tatínkové a maminky zapojují do pomoci s výchovou nových nadějí TJ Slavia Louňovice. Šéftrenér Honza Paroulek a Michal Záboj vedou mládež skvěle, ale bez pomoci ostatních, pánů Šťastného, Moravce, Kmenta a Hájka, by určitě nezvládli čtyřicet dětí. Je velmi náročné mladé fotbalisty ukočírovat.

Přípravka uspořádala III. ročník Louňovické kopačky za účasti týmu Slavie, FK Říčany, TJ Kunice a Brandýsa nad Labem. Po náročných zápasech vyhráli turnaj naši chlupci. Nejlepším hráčem turnaje byl vyhlášen Matyáš Tomek. Druhé místo obsadily naděje z Brandýsa, třetí skončil FK Říčany a poslední TJ Kunice. Turnaj měl výbornou organizaci, všem se v Louňovicích líbilo a rovnou se dohodli, že se zúčastní i příští rok. Vyšlo krásné počasí, což přispělo k vysoké úrovni zápasů.

Musím se také zmínit o našich dvou talentovaných hráčích, Štěpánu Pařízkovi a Dominiku Závodném. Oba byli vybráni do okresního výběru za Prahu-východ. Kluci se předvedli v nejlepším světle a ocenění jejich snahy došlo tak daleko, že hrají na střídavý start českou ligu za TJ Kunice.

Výbor Slavie Louňovice velmi děkuje všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli a podílejí na dobrém chodu našeho klubu TJ Slavia Louňovice. Protože nás čekají ještě další úpravy a opravy (např. výměna elektrických rozvodů v šatnách, rekonstrukce sociálního zařízení atd.), prosíme všechny členy a příznivce o poskytnutí finanční či materiální pomoci. Kontakt: Petr Novotný – tel.: 607 917 728, Jan Henc – 731 174 624.

Zároveň oznamujeme, že hledáme nového správce pro sportovní areál. Byt 2+1 k dispozici. Bližší podmínky budou poskytnuty při osobním pohovoru – kontakt: Petr Novotný. Předem děkujeme.

*Petr Novotný,
předseda TJ Slavie Louňovice*

DOBRÝ DEN, ČLENOVÉ A PŘÍZNIVCI SPORTKLUBU,

zve všechny na zajímavou akci – soutěž rodinných dvojic v disciplínách olympijských vítězů v sobotu 21. září 2013.

Přijďte si zasportovat a načerpat inspiraci pro sebe a své blízké! Mnozí z Vás se na Dětském dnu v červnu seznámili s disciplínami OVOV – Odznaku všestrannosti olympijských vítězů. Zjistili jsme, že mnohé děti ani nevědí, jak se skáče přes švihadlo vajíčko. Děti musíme motivovat, nejlépe vlastním příkladem.

Proto uspořádáme na sportovním hřišti soutěž rodinných dvojic ve vybraných disciplínách OVOV. Dvojce musí mít rodinný vztah, nejlépe dobrý vztah hodného dítěte a starostlivého rodiče. Mohou být i sourozenecké dvojice, nebo prarodiče s vnoučaty, nebo různé varianty výše uvedených vztahů.

Výkony se přepočítávají podle věku od 7 do 66 let. Každý sportovní výkon má svou bodovou hodnotu a podle věku je oceněn zlatým, stříbrným nebo bronzovým odznakem. Soutěžícím dvojicím se budou body upravovat věkovým koeficientem podle tabulek OVOV. Jedná se o následující disciplíny:

- běh na 60 m
- skok do dálky
- hod medicinbalem
- švihadlo
- trojskok z místa
- kliky
- leh-sed
- hod míčkem
- dribling s míčem (nebo běh na 1000 m)

Budeme rádi, když přijdete a pomůžete nám u disciplín jako rozhodčí. Vyberte si, prosím, jednu

z disciplín, která je vám blízká a přijďte již ve 13.30. Vezměte si alespoň hodinky se stopkami. Přijďte ve sportovním i s dětmi.

*Jménem výboru O.S. Sportklub Louňovice
Ivan Petružela*

MORAVIAMAN 2013

Mistrovství ČR v dlouhém triatlonu se konalo 22/06/2013 v Otrokovicích. Na ironmanské trati se bojovalo nejen o českého mistra, ale také o mistra Slovenska a celkového česko-slovenského mistra. Předpovědi meteorologů na ochlazení se nepotvrdily a více než čtyři stovky triatletů, což bylo nejvíce v historii tohoto závodu, čekaly náročné podmínky. V tropických vedrech absolvovali 3,8 km plavání, 180 km na kole a 42,2 km běhu.

Vavroušek vyhrál po necelých devíti hodinách (08:51:46.5) před Slovákem Jozefem Vrábelem. Sportklub Louňovice se poprvé zapsal do výsledkových listin oficiální soutěže. Ivan Petružela závod dokončil v čase 12:11:57 (plavání 01:33:04 kolo 05:59:23 běh 04:27:24) a ve své věkové kategorii skončil na pátém čtvrtém místě.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ POSÍLÁME KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM
A VŠEM NAROZENINÁM PO 80:

ŘÍJEN 2013

* Miroslav Vítovec, Jiřina Pšeničková, Eva Urbanová

LISTOPAD 2013

* Lenka Kajuková, Miloš Slezák,
Bohumila Kopecká Korecká, Jaroslava Vlachová,
Blanka Komárková

PROSINEC 2013

* František Lebeda, Marta Adlerová, Alena Matějčková, Jan Cikhart, Pavel Kirs, Josef Kovařík

PASTÝŘI, POSELÁCI A PONOCNÍ aneb obecní zaměstnanci v minulosti vesnice (část 4.)

POSEL – STRÁŽNÍK

V předchozí části jsme sledovali posla jako prostředníka rychtáře, vrchnosti a obcí v 17.–18. století až k obecnímu poslovi 19. století. Od druhé poloviny 19. století jsme poznávali osudy louňovických poslů a přerušili je právě v okamžiku dotváření sítě rakousko-uherské poštovní organizace. Ta předznamenala pozvolné omezování tradičního nošení zpráv mezi osadami obce a orgány státní správy. Následovalo větší uplatňování posla pro potřeby obce samotné. Louňovický posel začal suplovat roli, kterou do počátku 20. století vykonával obecní pastýř-sluha, a která pod termínem posel-strážník nakonec v polovině 20. století vyústila do funkce obecního zaměstnance. Zastupitelstvo obce na své schůzi dne 8. 3. 1906 rozhodlo ustanovit nového obecního posla a současně lesního hlídače po zemřelém Františku Stárkovi. Na další schůzi dne 21. 3. jím byl zvolen František Pokorný. Následujícího dne byl sepsán protokol s vyjmenovanými podmínkami služby „posla osadního“ (text zveřejněn v LZ 1/2007). Posel se měl každého dne optat starosty, není-li něco k vyřízení. Zprávy a dopisy nosil na Vyžlovku a do Kostelce nad Černými lesy. Vyvěšování obecních vyhlášek i předpokládané bubnování výslovně zmíněno není. Jeho povinnosti se ale neomezovaly jen na to. Nejméně 1x měsíčně měl posel vyčistit svodnice cest, a protože se stal i lesním hlídačem, měl v obecním lese zabráňovat pastvě, řezání dříví, hrabání steliva a hlídal obecní třešňovky. Přijat byl na 1 rok počínaje 1. 4. za plat 50 K (odpovídá platu cca 25 zl., které pobíral jeho předchůdce od roku 1904).

Nový posel, domkář a hudebník **František Pokorný** (1839–1917), byl synem sedláků ze Štíhlic. S manželkou Marií roku 1867 zakoupil starou obecní sušárnu od louňovické obce a vystavěl na jejím místě domek čp. 25. Ten roku 1898 přenechal synu Josefovi, který zde zřídil truhlárnu. Vejmkáři Pokorní roku 1902 koupili a přestavěli si domek čp. 34 (proti budově OÚ, stržen v r. 2009). V domku s nimi zprvu žila ještě rodina mladšího syna Václava, později místnost pronajímali. Dne 1. 4. 1906 nastoupil sedmašedesátiletý František Pokorný službu osadního posla a lesního hlídače. Po roce mu byla služba prodloužena a dále ji zastával bez dalších potvrzování. V polovici roku 1914 dostal nový buben, což je o tomto nástroji posla první zmínka. Není dokonce vyloučeno, že Pokorný s bubnováním v obci začal. V létě 1914 to tak byl právě on, kdo vybubňoval nejen zprávy o schůzích, dražbách a nařízeních, ale i novinky o světovém konfliktu. Konce války se ale nedočkal. Počátkem

roku 1917 pochoval manželku a dne 8. 7. 1917 zemřel věkem v domku čp. 34 i on. Bylo mu 78 let.

Post posla zůstal po Pokorném neobsazen (obsazena byla jen funkce hlídače). V roce 1918 bylo vyplaceno 56 K Janu Hroudovi, poslovi z Vyžlovky, který v Louňovicích zaskakoval. Vlastního posla získala obec až roku 1919. Stal se jím **Jan Šindelář**. Jan Šindelář (1845–1930) byl prostředním ze tří synů Jana Šindeláře, sedláka v čp. 5 (mladší bratr Alois – dědic čp. 5 a otec hostinského Václava Šindeláře st.). Byl tak mimochodem již třetí z této větve rodu Šindelářů, který v obci poselákoval. Prvním byl bratranec Jan – pastýř, kterého v 90. letech střídal jejich strýc František – krejčí. V roce 1883 Jan zdědil domek čp. 22. O rok později se oženil s Annou Bránišovou z Jevan, ale již v letech 1889/90 domek propadl v exekuci Okresní hospodářské záložně a po roce 1891 jsou další osudy rodiny Jana Šindeláře neznámé. Pravděpodobně se živil jako lesní dělník. Objevuje se právě až roku 1919. Tehdy žil v podnájmu u Kodetových v domku čp. 10 (za 50 Kč ročně) a jako chudý pobíral obecní podporu 25 Kč. Od polovice roku 1919 zastával uvolněnou službu obecního posla, za níž zpočátku dostával 300 Kč, zvýšenou od roku 1924 na 350 Kč, v roce 1926 na 400 Kč a o rok později na 450 Kč ročně. V roce 1920 mu byl zakoupen nový buben (600 Kč). Před rokem 1926 získal František Šindelář podnájem u ševce Františka Stárka v domku čp. 32 a od roku 1929 byla Janu Šindelářovi, bydlícímu s manželkou v obecní pastoušce čp. 6, vyměřena státní podpora 150 Kč ke 30 Kč, které pobíral od obce. Toho roku staříček Šindelář od služby posla odstoupil. Krátce jej zastupoval zmíněný švec František Stárek. Jan Šindelář zemřel v pastoušce dne 27. 4. 1930 na kornatění tepen ve věku 84 let. Pokračování příště.

Oto Krutský
okrutsky@centrum.cz

STAVENÍ čp. 34

HISTORIE OCHOTNICKÉHO DIVADLA V LOUŇOVICÍCH

Druhou letošní přednášku pořádal Spolek staromilců v restauraci U Henců v sobotu navečer dne 29. června 2013. Tématem jsme se vrátili opět do nám vlastního louňovického prostředí a otevřeli tím další oblast v dějinách obce – spolkový a kulturně-společenský život. Čerpali jsme i z nedlouho předtím proběhnutého setkání rodáků, jehož programem byly právě vzpomínky na spolky v obci. Prostor byl tentokrát dán i prezentaci současného amatérského divadla. Přednáška nadšeného louňovického historika Oty Krutského **„Historie ochotnického divadla v Louňovicích“** byla ve druhé části následována vyprávěním nadšeného srbínského divadelníka Josefa Pšeničky **„Současné amatérské divadlo“**.

Historickou část odprezentoval Ota, jenž soustředil dostupné prameny a vzpomínky na ochotnickou činnost v obci. Tradičně byla provázána promítáním fotografií a dokumentů. Ve stručnosti si ji připomeneme. Počátek má v letech 1916–17, kdy zde první dvě představení na dvoře u Balejí sehráli letní hosté. Vlastní divadelní kroužek v Louňovicích vznikl roku 1923 pod záštitou hasičského sboru. Jeviště stálo v hostinci U Kesnerů (dnes penzion Nový Svět) a hrálo se plných 10–12 představení ročně. Ve 30. letech se louňovičtí ochotníci přesunuli pod křídla SK Slavie Louňovice a nové jeviště bylo vybudováno v sálu restaurace U Šindelářů (dnes hotel U sv. Huberta). Jednu z největších etap představovala doba protektorátu, kdy se vedení kroužku ujal učitel Václav Říha z Vyžlovky. Hrály se klasické hry, komedie i náročnější operety, pro velký zájem byla hrána i dvě představení denně.

Štafetu po válce nakrátko převzal Svaz mládeže a v obci ustavená TJ Sokol. Nezapomenutelnými se stala venkovní představení na Susových rybnících a roku 1949 ve spolupráci s herci ND Jiráskova

„Lucerna“ za obecním úřadem. Poté ochotnické aktivity v Louňovicích na čas ustaly, na jevišti ale pravidelně hostovaly okolní divadelní spolky. K poslednímu vzepjetí došlo v letech 1956–62. Vedení obnoveného sokolského kroužku se ujal lesník Karel Novotný a mimo nerealizovaných her se podařilo sehrát alespoň jednu hru ročně, se kterou poté kroužek vystupoval nejen na domácím jevišti, ale i v okolí. Nečetní pamětníci tak mohou dodnes vzpomínat na Zapadlé vlastence (1956), Divou Báru (1957), Polibek královský (1958) a Mordovou rokli (1960). Posledními herci na jevišti u Šindelářů byly děti, režírované v letech 1958–62 Marií Hencovou a Evou Štenglovou. V rolích králů, princezen, kuchtíků i trpaslíků se mnozí současní důchodci poznávají. Jeviště bylo poté používáno jen při společenských plesech, veřejných zasedáních a nejpozději při přestavbě hostince koncem 70. let zcela zaniklo.

Na historickou část navázal divadelník Josef Pšenička. Poutavým vyprávěním seznámil přítomné s vlastní divadelní kariérou a současném působení ve spolku Dipona, které doplňoval úsměvnými příhodami. Rozhovořil se o loňském pořádání divadelní přehlídky „Mukařovský Pištěk 2012“, které má na svědomí i o přípravách „Pištěka“ letošního. Z loňských představení byl promítán a Pepou komentován sestřihaný záznam. V závěru nám Pepa představil připravované divadelní jeviště, které v té době vznikalo u něj na zahradě. Na svět se pomalu klubala myšlenka na letní divadelní scénu v Louňovicích. Brzy jsme se mohli přesvědčit o tom, jak rychle svůj úmysl dokáže uskutečnit.

Přednáška byla avizována, slušně připravena, obešla se bez technických problémů. Připraven byl nově i doprovodný text, který by měl v budoucnu přednášky doprovázet. Přesto se přednáška stala největším propadákem v pětileté přednáškové aktivitě spolkem pořádané. Nepřišel téměř nikdo ze „stálic“, nepřišel nikdo z okolních vesnic. V připraveném salónku se sešla pouhá desítka posluchačů a panovala nezvykle intimní atmosféra. Prostě špatně zvolený termín, jak jsme po přednášce konstatovali u piva. „A tak si to dáme ještě jednou!“ (myšleno přednášku, nikoliv mok tišící zklamání). Repríza se bude U Henců konat 28. 9. 2013. Následující přednáška bude opět z cyklu „Cesty kamene“, proběhne po svatodušním svátku (3. 11.) a příznačně bude věnována tradičním pohřebním zvyklostem a náhrobním kamenům na Černokostecku.

OCHOTNICKÉ DIVADLO – ZAPADLÍ VLASTENCI/1956

Otto Krutský

PAMĚTNÍMU KAMENI PŘED OBECNÍM ÚŘADEM JE UŽ 50 LET

Dne 10. listopadu 2013 uplyne 50 let od slavnostního odhalení pamětního kamene, upomínajícího na původ základního kamene Národního divadla z nedalekého lomu „Kaménka“ (více E. Uzlová: LZ 4/2007, kniha „Louňovice...“, tabule kamenického skanzenu). V následujícím příspěvku si po půlstoletí připomeneme okolnosti vzniku tohoto drobného pomníčku

a slavnost provázející jeho odhalení. V roce 1963 probíhaly úpravy ND, v jejichž rámci bylo rozhodnuto prozkoumat tzv. základní kameny, nalézt a zjistit dosud spornou identitu hlavního základního kamene. Převládá názor, že základní kámen pochází z památného Řípu. K původu se ale hlásily i další lokality, včetně málo známé, ale místně udržované tradice v Louňovicích. A tak divadelní historička Renata Nešporová souběžně prováděla také archivní a terénní výzkum. Počátkem dubna započal průzkum podzemí ND a dne 7. května se skutečně podařilo detektorem identifikovat neopracovaný řípský čedič. Zjevně ale nešlo o hledaný opracovaný kvádr, a tak průzkum pokračoval. Další naděje byly vkládány do kvádrů ze sliveneckého mramoru – také ten byl jako základní kámen nakonec vyloučen. Dne 27. května byla ze zdi sejmuta deska, dodatečně věnovaná americkými krajany, a pod následně odhalenou omítkou byl objeven opracovaný žulový kvádr s víkem a nápisem „Národ sobě“. Nebylo pochyb – základní kámen byl nalezen.

Za zvuků Smetanovy hudby bylo dne 29. května ve 20:40 z vyjmutého kvádrů (cca 800 kg) slavnostně odklopeno víko a ve schráně bylo nalezeno pouzdro se zakládací listinou a pamětními předměty, předané druhého dne restaurátorům. Aktu se účastnila televize, přítomni byli novináři, zástupci ministerstva kultury a ředitelství ND. Média dění v podzemí „zlaté kapličky“ od počátku bedlivě sledovala a přinášela o původu kamenů různé vzpomínky i úvahy. Pátrání po základním kameni si tak získalo značnou publicitu. Ráno dne 30. května se mohla široká veřejnost dozvědět dlouho očekávanou zprávu o objevení hledaného základního kamene. Senzační odhalení „tajemství“ či „záhady“ kamene, jak referovaly deníky, následovalo o něco později. **Základní kámen Národního divadla pochází z Louňovic – malé vesničky u Prahy.** Ne tedy z mýtického Řípu, Blaníku, Radhoště, Hostýna, z Boubína ani z Žižkova Trocnova

a jiných posvátných či významných míst země, ale z Louňovic. Louňovická žula neměla charisma posvátné hory, ani význam rodiště českého héra, na rozdíl od předchozích ale byla ideální pro opracování, které navrhl arch. Josef Zidek. Jak mělo být doplněno později, kámen narychlo v květnu 1868 daroval pražský kamenopodnikatel Gustav Žižka.

Při velkolepém slavnostním odhalení základního kamene dne 16. 5. 1868 byl žulový kvádr s uloženým svědectvím umístěn právě na kamenech z Řípu a Radhoště – symbolicky spojil obě země království. Ostatní základní kameny (bylo jich celkem 22) byly zazděny v jejich okolí. O příběhu základního kamene byla následně natočena televizní reportáž a několik rozhlasových pořadů. Nejvíce prostoru novým skutečnostem věnoval populární týdeník Květy, který v průběhu června a července na pokračování publikoval příspěvek R. Nešporové „Pověsti a pravda z podzemí Národního divadla“, podrobně popisující původ a historii ukládání základních kamenů i postupné odhalování s tím spojených skutečností.

Historička R. Nešporová již počátkem května 1963 mezi dalšími informátory kontaktovala také louňovického kronikáře a knihovníka (t. č. tajemníka MNV) Tomáše Ženíška. Ten jí podal informace o historii vesnice a tradovaném vylomení základního kamene v lomu Kaménka, z kterého jí později poskytl také vzorky. Vzápětí po odhalení kamene v ND tak bylo i z pouhého pohledu jasné, odkud vlastně onen kámen skutečně pochází. Počátkem července 1963 tuto skutečnost definitivně potvrdila i petrografická zpráva geologa Dr. Fr. Fediuka. R. Nešporová udržovala korespondenční styk s T. Ženíškem i nadále a informovala jej o vysílaných pořadech. Dne 9. srpna opět psala panu Ženíškovi a oznámila mu, že v listopadu chystá výlet Divadelně-historické skupiny Společnosti ND do Louňovic. Tajemník Ženíšek o této skutečnosti informoval předsedu MNV Josefa Hejla a členy rady. Na veřejném zasedání 29. 8. již byli občané informováni nejen o chystaném příjezdu Společnosti ND a uspořádání slavnosti, ale byl oznámen i záměr osadit při té příležitosti v parčíku před MNV (pod tehdy ještě nevysokým stříbrným smrkem) pamětní kámen. O kameni jednala rada MNV ještě v říjnu a nakonec byl zvolen neopracovaný, mírně navětralý žulový balvan. Dne 3. listopadu byl přive-

zen a opatřen vsazenou nápisovou deskou s textem **„V TÉTO OBCI V LOMU KAMÉNKA BYL VYLOMEN HLAVNÍ ZÁKLADNÍ KÁMEN NÁR. DIVADLA V PRAZE.“** Nelze vyloučit spolupráci T. Ženiška na formulaci a tvorbě nápisu, jméno kameníka, který podle jeho návrhu písmena vytesal, ale zůstává neznámé.

Po poledni dne 10. listopadu 1963 do Louňovic dorazili avizovaní členové Divadelně-historické skupiny ND (dle různých pramenů 80–90 osob, včetně zástupců tisku a rozhlasu), které před obecním úřadem přivítal předseda MNV Josef Hejl. Pravděpodobně po malém občerstvení byl podniknut výlet do lomů „Kaménka“, v průběhu kterého T. Ženišek hovořil, patrně v užším kruhu, o zdejší historii. Po návratu bylo přistoupeno ke slavnostnímu odhalení kamene. Úvodní slovo zde jistě měl předseda J. Hejl, slavnostní proslov přednesla Eva Štenglová. Slavnost patrně proběhla skromněji, předseda později poznamenal, že mělo být pamatováno také na obě hymny. Slavnostní večer pokračoval programem v sále kulturního domu (dnes hotel U sv. Huberta). Zde, po oficiálním zahájení, hovořil T. Ženišek o kulturní historii Louňovic, o základním kameni promluvila R. Nešporová. Následovaly vzpomínky místních kameníků na lom Kaménka a práci v kamenolomech. První část večera ukončily klavírní ukázky z díla Bedřicha Smetany. O přestávce bylo možno si prohlédnout výstavku k 95. výročí vylomení základního kamene. Program byl ukončen promítáním záznamu televizního programu o slavnostním průvodu Prahou roku 1868 (režie M. Kratochvíl). O akci v Louňovicích informoval následující den pražský Večerník. *Otto Krutský*

DIVADLO BUDE!

Letošní léto bezesporu zklamalo nejednoho houbaře, zato kulturních úlovků měli Louňováci možnost posbírat hned několik.

V červenci bylo na pozemku restaurace u Henců postaveno a zprovozněno letní venkovní jeviště, které propůjčil amatérský divadelní spolek nadšenců (DiPoNa). V Louňovicích tak bylo možno od července do září o víkendových večerech shlédnout divadelní představení, sehraná čtveřicí divadelních souborů z okolí i ze vzdálenějších koutů Čech.

19. 7. svoje premiérové představení předvedl soubor DiPoNa – organizátor louňovického divadelního léta. Jejich nastudování „Uherského a Flanderského příběhu“ z pera českého klasika historických témat Oldřicha Daňka přineslo pohled nejen do historie, ale také věčného souboje názorů ve světě žen a mužů. Vedle výrazných hereckých výkonů jistě zaujaly i dobové kostýmy a celková atmosféra venkovní noční scény. Již toto představení rozptýlilo obavy organizátorů z nezájmu diváků – sešlo se jich tolik, že pozdě příchozí museli vydržet „nastojáka“.

26. 7. s dalším klasickým dílem, roztomilou hrou pro děti i dospělé „Dalskabáty hříšná ves, aneb zapomenutý čert“ přijelo z nedaleké Uhříněvsi DS Ucho. Dobře zahraná hra v klasickém pojetí jistě diváky nezklamala.

2. 8. až z dalekého Hrádku nad Nisou přijel DS Vojan s komedií ze současnosti „Jsem vášnivej, jinak to neumím, aneb famílie“. Zkušeni herci, úsměvně podané téma stáří versus mládí a nečekaný konec bylo po zásluze odměněno dlouhým potleskem.

24. 8. další z matadorů amatérského divadla, DS Vojan z Libice nad Cidlinou, sehrál hned dvě představení. Odpoledne patřilo dětem. A těch se sešlo požehnaně. Originálně a mile zpracovaná čtveřice známých pohádek pod názvem „Měla babka čtyři jabka“, s písničkami a hlavně kouzelnými loutkami zvířátek, usadila děti tak, že nadšeně a pozorně sledovaly celé představení od začátku do konce.

Večerní představení 24. 8. se odehrálo v komorním duchu. „Půldruhé hodiny zpoždění“ – hra pro dva

herce, kteří bravurně obsáhli celé jeviště a od začátku do konce udrželi diváka v rozmezí pousmání až po výbuchy hlasitého smíchu. Potlesk byl více než zasloužený.

Velká hudební produkce proběhla na závěr léta 6. 9. Koncert skupiny Jana Spáleného s předskokany Tria Holoubek asi nepotřebuje dlouhý komentář, snad jen chválu a velký dík. Na 150 návštěvníků se postaralo o příjemnou atmosféru a zasloužený potlesk.

Poslední letošní venkovní představení bylo ve znamení napětí. S obavami jsme se předháněli s katastrofickými scénáři, kolik že diváků na večerní představení dorazí. Sobota 7. 9. byla v Louňovicích dnem akcí – fotbal, grilování, country večer a divadlo. Byli jsme až zaskočení úctyhodným počtem 70 diváků, a tak se o jediné napětí postarali herci z SD Ucho ve hře „Past na myši“ od slavné Agáty Christie. Jako vždy Ušáci předvedli pěkné divadlo s dokonalou scénou staré Anglie.

Děkujeme za vynikající herecké výkony všech souborů, děkujeme za přijetí a štědrnou podporu ze strany OÚ Louňovice a restaurace u Henců, ale i drobným sponzorům Zahradnictví Alfík, Student Auto a Autoservis Toman a za zapůjčení židlí TJ Sokolu Mukařov. Naše díky bezesporu patří i počasí, které k nám bylo velmi vlídné a nechalo nás všechna představení odehrát v suchu.

Velký dík patří i těm, kteří se akcí zúčastnili jako diváci, nechali večer své obrazovky vypnuté a přišli se bavit společně tak, jak se lidé bavili již od pradávna, dokud nás od sebe neizolovaly vymoženosti technického pokroku.

Tradici venkovského divadla bychom rádi udrželi a dokázali, že Louňovičtí mají nejen sportovního, ale i kulturního ducha.

Budeme se na Vás těšit na dalších připravovaných akcích.
Petra Krutská

SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

VE 30. LETECH MINULÉHO STOLETÍ BYL V LOUŇOVICÍCH PESTRÝ

Paní Danuše Hanauerová zná Louňovice více než dobře, protože sem jezdí už od svých 2 let. Její tatínek, pan Karel Antonín, ředitel cukrovaru v Kralupích nad Vltavou, zakoupil v roce 1926 parcelu Na Horáku. Nechal si zde postavit vilu pro letní bydlení, která byla v roce 1928 zkolaudována (dnes je to dům č.p. 78). Paní Danuše Hanauerová se s námi podělila o svoje vzpomínky na společenský život ve 30. letech minulého století:

„Byla to krásná meziválečná léta prosperity, v oblibě byly letní prázdninové pobyty městských rodin na venkově, třeba i v pronájmech. Ti movitější si kupovali parcely a pro tento účel si stavěli vilky. Louňovice se staly oblíbeným místem pro letní hosty, stejně jako Vyžlovka a Jevany pro svoji blízkost a dostupnost z Prahy. Do Louňovic, až na Horní náves před hospodu U Šindelářů, dokonce zajížděl pravidelně o prázdninách autobus vždy v sobotu, aby přivezl letní hosty a v neděli je zase odvázel zpět do Prahy. Ti mladší jezdili z Prahy do Louňovic na kolech, nebo se jezdilo vlakem do Říčan, odtud pak autobusem, často také pěšky. Už to byl nemalý sportovní výkon.

Sportem a společenským životem to v té době v Louňovicích přímo kypělo. Antonínovi vybudovali za svým domem u lesa tenisový kurt (dnes jsou zde postaveny 2 chaty – č.ev. 0288 a č.ev. 0257), v lese směrem k Vyžlovce bylo volejbalové hřiště, přes které bylo možné dohlédnout až k rybníku Vyžlovák. Pořádaly se tenisové a volejbalové turnaje, hrály se různé míčové hry ve všech věkových kategoriích, nejen mezi letními hosty, ale i s místními a vznikala nová přátelství. Místní rybníky nabízely báječné

koupání, po večerech se hrálo na kytaru, zpívalo se, organizovaly se noční hry.

V roce 1930 byl v Louňovicích založen Okrašlovací spolek, jehož členy byli především letní hosté z Prahy, kteří pobývali zejména v lokalitě Na Horáku. Okrašlovací spolek byl velmi aktivní, provozoval koupaliště u rybníku Louňovák, inicioval zajištění víkendového autobusu do Louňovic, pořádal rozlučkové taneční zábavy na konci prázdnin, organizoval různé turnaje.

Letní hosté jezdili hlavně na víkendy, což v té době bylo sobotní odpoledne a neděle. Otcové se v neděli vraceli do Prahy do zaměstnání, aby se zase v sobotu vraceli za zbytkem rodiny. Maminky s dětmi zůstávaly po celé prázdniny na venkově. Na jídlo se chodilo do restaurace a pěkné dny se užívaly bezstarostně plnými doušky.

Celou tuto idylu 30. let minulého století přerušila 2. světová válka. Do letních vilek (i do vily Antonínových) byli nuceně nastěhováni nájemníci, například z Neveklova, kde Němci zřídili cvičiště zbraní SS a odkud od roku 1942 vysídlovali obyvatele.“

VOLEJBAL NA CESTĚ K VYŽLOVÁKU OD č.p. 78

Až po válce se Antonínovi vrátili na krátkou dobu do Louňovic, kde se opět zapojili do společenského života. A tak paní Danuše Hanauerová ráda vzpomíná, jak se Sokolem Louňovice v sále restaurace U Šindelářů nacvičovala na sokolské slety, nebo jak hrála v místním divadelnickém spolku. Vzpomněla si na

zajímavé představení „Vzbouření v ústavu šlechticů“, kde hrály jen samé ženy.

Paní Danuše Hanauerová do Louňovic jezdí stále ráda. Přejme jí pevné zdraví, klid, spokojenost a stále stejnou neutuchající chuť do života.

Marie Boudová

►► REJBAB NA ROZKOŠI MÁ PÁTÉ VÝROČÍ ◀◀

Nedá se říct, že bychom na páté výročí výjezdu na naši „Tenisovou Rozkoš bez rizika“ nějak významně vylepšily program, protože to podle našeho mínění snad už ani nejde, ale k naší radosti se alespoň po změně majitele podstatně vylepšily podmínky v penzionu, takže jsme si letos nemusely po příjezdu gruntovat pokoje a sociální zařízení.

Naopak, sportovní část pobytu byla letos poněkud ovlivněna počasím, a tak se stalo, že po dva dny byly tenisové kurty zalaty vodou, což se ovšem dalo celkem čekat, když jsme si vyjely právě v době těsně po největších letošních povodních. Než abychom tedy zkoušely se učit např. vodní pólo, uspořádaly jsme si malý turnaj v šipkách, a když nás déšť zahnal do útulné klubovny, věnovaly se některé z nás společenským hrám a jistá skupinka i „hazardu“, takže některé dámy prohrály v kartách i pár drobných. Myslím ale, že jim to manželé mohou prominout vzhledem k tomu, že většina z nich, jak jsme byly průběžně informovány, se po dobu naší nepřítomnosti vydatně snažila o navýšení tržeb v místních restauracích a velmi se těšila z několikadenní svobody.

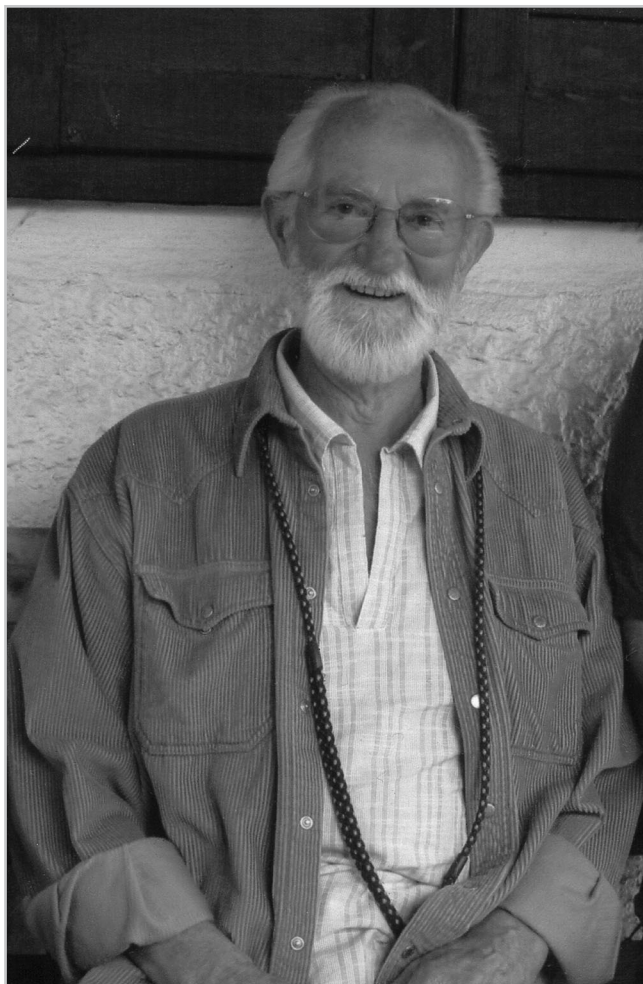
Ale i tři dny intenzivního tenisového soupeření se nám vydařily a doufáme, že se úroveň naší hry bude stále zlepšovat a tudíž nebude pro pány tenisty taková obětí zahrát si s námi občas turnaj v mixech. Naše sběračky, které s námi tak rády jezdí, se sice, jak známo, sbírání míčků moc nevěnují, zato ale sbírají body na poli uměleckém, neboť nám každoročně připravují

kulturní zážitek výpravným představením, které jako vždy i letos velmi pobavilo znavené tenistky. Vzniká nám tady nový amatérský divadelní soubor s originálním repertoárem pod vedením Mirky Hodové. Skoro je nám líto, že to nemůže vidět širší publikum. Naštěstí je ale vždy vše zaznamenáno na video, takže je naděje, že o tyto perly příští generace nepřijdou. Vzhledem k tomu, že ve spolku Rejbab, jak už je z názvu patrné, těžko může být členem nějaký muž, tak všechny role, i ty mužské, musí být ztvárněny ženami, takže to vypadá trochu jako „Cimrmani“ naruby, což celému podniku jistě dodá lesku.

Naše ambice ovšem nesahají nijak vysoko a v podstatě nám stačí, že se dokážeme dobře společně pobavit a těch pár dní v roce se trochu odreagovat od všednodenních starostí a povinností, a to se nám na našich výjezdech zatím opravdu daří.

Ilona Malinová

Kdo by neznal *Pohádky z mechu a kapradí* (Křemílek a Vochomůrka), *Rákosníčka*, *Malou čarodějnici*, *Kubulu a Kubu Kubikulu*, *Skřítko Racochejla*, *Šťaflika a Špagetku*, ale i třeba televizní film *Jak dostat tatínka do polepšovny!* Všechny tyto tituly spojuje jedno jméno: vynikající animátor, režisér, scénárista a výtvarník pan Zdeněk Smetana, který letos v létě oslavil 88. narozeniny.

Možná málokdo ví, že pana Zdeňka Smetanu poutá dlouholetý vztah k Louňovicím, a to již od roku 1958, kdy si zde s manželkou koupili pozemek a posléze postavili chatu, kterou dodnes navštěvuje. A zde jsme se s ním jedné letošní srpnové neděle setkali a měli možnost si popovídat o jeho vztahu k Louňovicím, o jeho práci ve filmu a v televizi.

Zavzpomínal na svá studia. Po válce studoval výtvarnou výchovu, pak jim k tomu přidali deskriptivní geometrii, a tím pro něj studia skončila. V roce 1946 přišel do studia Bratři v triku k Jiřímu Trnkovi, nejprve jako animátor, později jako výtvarník, scénárista a režisér. Posléze přešel do Krátkého filmu Praha. Začínal s filmy pro dospělé, brzy však začal dělat hlavně pro děti. Že svou práci dělal poctivě, s láskou a důkladně svědčí nejen ocenění, která za svou práci získal – přes padesát ocenění doma i v zahraničí, např. Zlatá palma v Cannes, Zlatý medvěd v Berlíně, Zlatý lev v Benátkách – ale hlavně milióny spokojených dětí a dospělých po celém světě při sledování jeho tvorby.

Kdo by neznal ZDEŇKA SMETANU?

Na Louňovice vzpomínal jen v dobrém. Vyprávěl, jak v roce 1958 zakoupil pozemek od Dr. Prášila, ředitele Správy sociálního zabezpečení, jak na jejich pozemku pásli kozy p. Křivánek, jak mu Místní provozovna MNV Louňovice (lidově zvaná DRUMEL – neboli družstvo melouchářů) pod vedením p. Bittnera (mj. legendárního provozovatele místního širokoúhlého kina) pomáhala stavět chatu, jak mu zdejší truhlář p. Kasal dělal okna nebo jak se mu p. Singr staral o zahradu. Zavzpomínal i na místního řezníka Tonda Suse a na jeho citát: „Na prvním místě je Pán Bůh a pak hned baron Ringhoffer, protože postavil pivovar Velké Popovice“.

Vzpomínal i na to, jak na své chatě pracoval na svých filmech, např. jak zde sbíral listy, trávu, kapradí apod., čili materiál na pozadí pro *Pohádky z mechu a kapradí*.

Se smutkem v hlase říkal, že dnes už filmy netočí. Doba se změnila, dnes se hledí hlavně na rychlost a kvalita tvorby je až na dalším místě. Na výtvarnou práci však nezanevřel. Dodnes kreslí, pro radost si dělá malovaná přísloví.

Půldruhé hodiny v milé společnosti pana Zdeňka Smetany uteklo jako voda. Přejeme mu do dalších let hodně zdraví i tvůrčího elánu.

Pavel Čadil a Josef Řehák

MINULOST a SOUČASNOST

DIVADLO U ŠINDELÁŘŮ – POLIBEK KRÁLOVSKÝ/1958

LETNÍ SCÉNA U HENCŮ – UHERSKÝ A FLANDERSKÝ PŘÍBĚH/2013

Redakce: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Stanislav Kurel, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. **Grafická úprava:** Olga Myslíková.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČRE 173